

عنوان مقاله:

طراحی مدل اخلاق مدارانه توسعه منابع انسانی در سازمان های دولتی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

وحید حاجی لو - دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین

غلامرضا معمارزاده طهران - دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین

محمود البرزی - Science and Research branch, Islamic Azad University

خلاصه مقاله:

اقبال به جهت گیری اخلاقی، در توسعه اقتصادی راهی برای تبدیل تهدید به فرصت تلقی می شود. مدیران ایرانی نیز علاوه بر توجه به جایگاه راهبردی اخلاق در موفقیت سازمانی، بر اساس دغدغه های دینی و ارزشهای جامعه به اخلاق کسب و کار اقبال میکنند. توسعه منابع انسانی یکی از ضروریات سازمان است که لزوم پیوند آن با ارزشهای اخلاقی اجتناب ناپذیر است چرا که سهل انگاری و بی عدالتی در اجرای آن منجر به عدم توسعه فردی و سازمانی میگردد. این مقاله با هدف ارائه مدل اخلاق مدارانه توسعه سرمایه انسانی در سازمان های دولتی ایران انجام شده است. پژوهش از نظر هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت پیمایشی با رویکرد ترکیبی (کمی و کیفی) است. در طراحی مدل به الگوی توسعه انسانی فیلیپس و بندورا با رویکرد بوم شناسانه توجه شده است. توسعه سرمایه انسانی در سه بعد توانمندسازی، مدیریت استعداد و مدیریت دانش و به منظور دستیابی به ترکیب بهینه بررسی شده است. برای جمع آوری داده ها از مصاحبه با خبرگان و تکنیک دلفی فازی و برای تحلیل از توابع ریاضی چند هدفه و نرم افزار گمز استفاده شده است. بر اساس یافته ها در وضع موجود سطح متغیر توانمندسازی ۵۰٪، مدیریت دانش ۴۰٪ و مدیریت استعداد ۴۰٪ می باشد. در وضع مطلوب و در سطح اثر بخشی ۱۰۰ درصد باید میزان توانمندسازی ۶۱۰٪، مدیریت دانش ۵۶۰٪ و مدیریت استعداد ۵۳۰٪ باشد. همچنین ۱۱ عامل به عنوان موانع اخلاقی و فرهنگی بر سر راه توسعه منابع انسانی نیز شناسایی و احصاء گردید. نتایج نشان داد که اختلاف معناداری بین وضعیت مطلوب و موجود توانمندسازی، مدیریت استعداد و مدیریت دانش وجود دارد.

کلمات کلیدی:

توسعه سرمایه انسانی، توانمندسازی، مدیریت دانش، مدیریت استعداد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881116>

